

kim dober odgovor dobijo. Potém se vsedejo, in kér so hiše večidel take, de je kuhinja in vse drugo samo v enim razdelku, vidijo poleg ognja četerť koštruna (skopca) se vertiti; če so od delječ prišli, jim pač ta duh dobro pod nos tolče. Nevěsta mlada se nič ne pečá s svojim mladim, ampak lěta po hiši sěmtertje, kakor de bi imela Bog vć koliko opraviti, pa tudi žėnin bolj gleda na skopca, kakor pa na nevěsto, ktera bo ob kratkim za celo življenje njegova.

(Dalje sledi.)

Prederznost beračev.

Iz Štajarskiga.

Resnično je, de je dan današnji veliko potrebnih, revnih ljudi na svetu; resnično pa je tudi, de navadni berači so le lenuhi in potepuhi. Nemarnim lenuham se do dela topi; lože jim je nesramno beračiti, ljudi varati (goljufati) in milošnjo po sili jemati, kakor v potu oblića kruha služiti. V beraštvu zastaran potepuh nobeniga posvarjenja ne porajta, se z nesramnim jezikom karanju odrěže, in res misli, de v poštenim rokodelstvu živi. De navadin in zastaran berač resnično meni, de je beraštvo kakor od gosposke poterjeni stan, s kterim ima pravico, si svoj živež iskati, pričuje resnična zgodba, de je lani na vernih duš dan nekdo vajvoda beračev bil, ki je dve beraški babeli in tri dede v svoji službi imel, ki so za njega beračili!!! Ali ni to nesramna prederznost brez konca in kraja? Ali bi ne bilo dobro, de bi se farmani združili in se zavezali, revne svoje fare sami živiti, vunanjim posebno sterganim in neznanim beračem pa še za čėrn noht ne dati; zakaj gotovo je: de med stó popotnih sosebno s košmi in obilnimi basagami obločenih beračev je komaj eden resnično milošnje potreben in vreden, vsi drugi sō lenuhi, potepuhi, goljufi, pijanci in tatovi, naj se imenujejo rokonači ali berači, basagani ali cigani. *) De bi se nemarnimu beraštvu jėz napravil, naj bi gosposke voljno pomagale, in sleherniga ptujiga berača brez usmiljenja in brez odlage iz svojiga kantona podile. II.

V zakonskih rečeh.

(Kazin hudih šėn). Povest od uboziga mōža (v 9. listu Novic), kteriga je bila njegova žena skorej ubila, me opomni hude kazni, ki je nekđaj po nekterih krajih na Nemškim take zadela, ki so svoje mōžē tēple. Po posebnim povelji namreč so tako ženo na osla posadili, de ga je mogla jezđiti, to de s herbtam proti oslovi glavi obrnjena, in z oslovim rėpam v rokah. — Tako obloženiga osla je sodniški sluga (brič) po ulicah vasi in terga polagama peljal, in ženi misel, še kedaj svojiga mōžā tepsti, iz glave izbil. —

(Pomoč zoper prepir zakonskih). V kraju Marchtrenk v zgornjim Estrajhu je v hiši vėlikiga župana (Richterhaus) velika, z železam močno okovana zibėl hranjena, v ktero so nekđaj klepetave zakonske devali in očitno zibali. Nati zibeli stoji lėtna številka 1702.

(Blumenbach Gemälde von Oesterreich 1. zvezik 297 stran.)

(Zakonske, ki se ločiti hočejo,) ločenja va-

*) Resnične besede! ktere nam edini pomoček poterdijo, gerdo beračevanje zatrėti, ki je: de nobenimu beraču, kteriga resnične revšine nismo prepričani, nič ne damo. Tudi naša misel je, de naj vsaka soseska le svojim revnim milošinj deli, kér tako se bo marsikter lenuh, ki zdej po neznanih krajih beračuje, dela poprijel. Ptujimu beraču pa, in posebno takimu, ki še lahko dela, bi ne smel nihče nič dati, — zakaj dokler ne bojo nekteri beraški potepuhi po ti poti pokorjeni, ne bo vse drugo nič pomagalo. Taka terdoserčnost do posameznih potepuhov je prava miloserčnost do občinstva, kér bi nevredno beraštvo s korėninó izrula.

Vredništvo.

rovati imajo v mestu Cirhu (Zürch) na Švajcarskim posebno šėgo. Zapró jih v majhno izbo v hiši mestne gosposke, v kteri le ena vozka postelja, en stol in ena miza stoji. — Jestí jima prinesó v eni skledi z enim ploščem (talerjem), enim nožem, vilicami in žlico. Nekteri dnevi v taki srojščini (Entbehung) so že marsikterim misel ločenja iz glave izbili, de so potlej v miru do smerti skupej ostali.

(Dr. Neugebauer Gemälde der Schweiz stran 71.)

Novice iz Ipave.

V 18. ilirskim listu beremo, de so v Ipavi o lėtašnjim pustu že dvakrat slovensko komedijo „Županova Micka“ igrali, in de se pripravljajo, óndašnje prijatle domačiga jezika tudi s komedijo „Matiček se ženi“ razveseliti.

Opomine, ktere rodoljubi gosp. X*** v ravno imenovanim listu Krajncam daje, tudi mi čez in čez poterdimo. Zares — še vse premalo praviga domoljubja je pri nas!

Smertno oznanilo.

5. dan tega mesca ob 11. uri predpoldan so umerli po kratki bolezni gosp. Dr. Luka Burger, infulirani proš Ljubljanske stolne cerkve, v 80. lėtu svoje starosti.

Oznanilo teržniga dneva v Mokró-nogu.

Ces. kralj. kantonska gosposka v Mokró-nogu da na znanje, de je visoko deželno vladarstvo po sklepu od 21. prosenca tega lėta pod kancelijsko številko 1359 teržni dan v Mokró-nogu vsak četerťek dovolilo; ko bi pa utegnili v četerťek zapovedan praznik biti, bo pa prvi dan po tem. Prvi teržni dan je bil že 2. dan tega mesca.

Zraven tega se pa da tudi na znanje, de se na té somnje ne smé nič živine pripeljati, in de jih tudi ptuji štacunarji ali kramarji ne smejo s svojim blagam obiskati; izmed rokodelcev pa smejo le tisti na somenj priti, ki imajo živež na prodaj.

V Mokró-nogu 23. svečana 1848.

Vganjka zastavice v poslednjim listu je:

Rad, dar.

Današnjimu listu je pridjana prava pōla poslovenjene povėsti, ki se „Zlata Vas“ imenuje. Po nemškim naslovu bi jo mogli sicer „Zlatnarska Vas“ (Goldmacherdorf) imenovati; kér pa je Goldenthal pravo imė vasi, od ktere pričijoča pripoved govori, smo jo raji Zlata Vas imenovali, misleči, de je ta naslov vsimu bolj pristojin. — Poslednji pōli bomo priložili nadpis knjižice, ktera lepo zvezana bo ravno tako podučivno kakor kratkočasno berilo mladim in starim.

Vredništvo.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	4. Sušca.		28. Svečana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	23	2	20
1 » » banaske	2	29	2	23
1 » Turšice.....	1	34	1	50
1 » Soršice.....	—	—	2	—
1 » Rėži.....	1	48	1	56
1 » Ječmena.....	1	39	1	36
1 » Prosa.....	1	37	1	50
1 » Ajde.....	1	31	1	26
1 » Ovsa.....	1	—	—	55